

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

Bonoru[m] constantia[m] recordatio[n]e mortis no[n] euerti, sed
recordatione æternitatis, bonoru[m]q[ue] cœlestium, confirmatiore[m]
fieri. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

hanc, quæ corpora interficit mortem, mali: nam iusta nimium eis causa est terroris, grauiſſimorum, quibus se contaminârunt & inquinârunt flagitiornm recordatio, ac meritorum pro ijs suppliciorum metus. Ad cuius enim confugient *Eſai. 10:* auxilium, in die, vt propheta inquit, viſitationis, & calamitatis à longinquo veni *Prouerb. 1.* entis? Quomodo ad Dei tribunal, ad quod *Ad Ro. 14.* omnes adducemur, conſistent? Quo- *2. Corin. 5.* modo Dei aſpectum, à cuius se voluntate *Oſea. 7.* tota vita auerterunt, conſcclerata conſcientia ferent? O inſœlicem ſtatum, & quo nihil eſt omnium terribilius, vt multò ſatius eſſet, nunquam natos fuiſſe, quàm ad hoc extremi mali exitium deueniſſe.

Bonorũ cõſtantiam recordatione mortis nõ everti, ſed memoria æternitatis ac bonorum cœleſtium, confirmatiorem fieri. CAP. II.

Sed hæc rerum fata sunt, vt mali nullo vnquam tempore, sensum malorū amittant, bonis contrā, nō solum incommodum ex eis nullum sit, sed ne memoria quidem sit grauis. Vniuersa certè iusti hominis vita, commentatio mortis est, diligenter cogitantis, reddendum esse, quod vtendum à Deo accepit, ac fore propediē, vt his quibus alligatus est, vinculis exoluatur ac liber fiat. In sacris supplicationibus, quæ in Ecclesia, more maiorū laudato exemplo fiunt, crux præfertur, illā vexilla sequuntur, tum cœtus hominū, aut supplicantium Deo, aut eius numini laudes canentium. Imago est in ijs vita piorum, sit quotidie ingens ad mortem progressio, sed post eam militiam, certamina quæ confecta, victoriæ æterna signa attolluntur. Constituti sunt vita humana termini, qui præteriri non poterunt, vt omnes moriamur, ac quasi aquæ dilabamur in terram: Et vigilandum omnibus sit, incerta die, ignota quæ omnibus hora, qua evocandi

Iob.

2. Reg. 14.

Luc. 12.

Marc. 18.

euocandi ad iudicium. sistendiq; CHRIS-
 TOS sumus. Tunc enim post exantlatos Ad Heb. 9.
 in Dei vinea labores, tempus recipienda
 mercedis erit, ad quam suos Deus bona cū
 spe inuitat. Vt enim frondente ficu a sta-
 tem sequi, ita mox liberationis eorum, ac
 redemptionis tempus adfore, vt capita Marc. 13.
 sua deiecta arumnis, nunc lati attollant,
 recepturi ab iusto iudice coronā iustitię,
 ad quam illi in vita contenderunt. Sed
 mortis interuenit tempus, & absolutio isti
 us molis corporeę, vt ea gloriose iterū exci-
 tata, iam sublimior & immortalis se infe-
 rat in cælum. Admirabilis iste vt cetera-
 rum omnium rerum est ordo, quem Deus,
 cuius voluntati vniuersa præsto sunt, finē
 iustitię suę voluit esse, inspirante eo, ac su-
 os magnis mysterijs implente. Ezechiel Ezech. 42.
 propheta se diuino spiritu in latam plani-
 tiem, quę osibus plena, constrataq; esset,
 eductum ait, atque his vndiquaque lustra-
 tis, interrogatum voce cęlesti, num existi-
 maret fore, vt ossa illa arida victura sint.

F 5. Quod

Quod cum ille in Deo positum esse diceret, iussum fuisse affirmare, ut hoc fieret. Mox ossa illa ordine iterum suo compacta reuertisse, ac deinde instante dei spiritu animata facta fuisse. Ad eundem etiam modum, iustorum salutem sibi cura fore, ac de sepulchris excitanda corpora deus dixit, & in suam tetram collocanda, qua destinata sedes est caelestium animorum, unde illi ortus suos habuerunt. Atque haec illa est fiducia, quam Iob, cum ei omnis spes ablata, atque ipse desertus esse omnium auxilio videretur, in suo sinu repositam esse dixit. Ascendet ergo tum in caelum exultatio iustorum, & capita sua etiam supra nubes attollent: cum e terra puluerulenta resurgent ad vitam aeternam, lucebuntque, ut stella sempiternis temporibus. Nulla igitur impiorum partes sunt felicitatis, falluntur enim peruersitate sua, & cum a recta ratione dissentiant, fundamentum, ut ille ait, in aqua ponunt, nec ad veri boni perceptionem peruenire possunt. Ut enim his ad

damna-

damnationem & inferos mors via est: ita gradus est iustis ad æternam vitam: ut inde solatia sua ducant, quoniam certam et in Deo constitutam spem immortalitatis sua ac gloriæ habent. Moriuntur quidem, at resurgent mortui tui Domine: visuri cœ *Psalm. 8.*
 los, opera digitorum tuorum, lunam et stellas abs te cõditas: ubi regio est ac sedes corporum glorificatorum, eorumque, qui iam angelis similes erunt: & in tuo conspectu collocati ac regno, videbunt te æternum ad omnem æternitatem Deum: incomparabili, & cuius magnitudo nullis cogitationibus subijci potest, premio. Cupiunt ergo ab hac mortalitate dissolui, & tecum IESV CHRISTE esse, ut superatis carne et sanguine, triumphat omni mundo, veniant ad promissa, percepturi abs te fructum probitatis & patientiæ suæ. Tradamus ergo nos tibi o pater noster, cœli terraque, Domine, in quo vita, & beatitudo nostra est, quam nulla mortis euincet vis, aut inferorum potentia euertet.